

Ἄ Κ Ο Ἄ Ο Υ Θ Ε Ἄ

ΤΟΥ ἉΓΙΟΥ ΝΕΟΜΑΡΤΥΡΟΣ

Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Υ

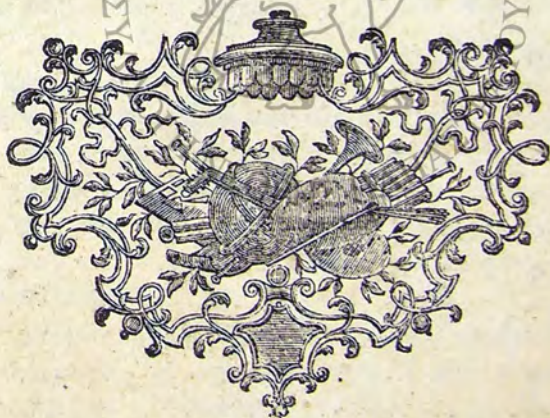
Τοῦ ἐκ Κώμης Μετζόβου, καὶ ἐν
Τρίκλῃ Μαρτυρήσαντος, τῆ 17 Μαΐου 1617

Φαλλομένη τῆ 17. Τῆ Μαΐου Μηνός.

Συντεθεῖσα μὲν παρὰ τοῦ λογιωτάτου Κυρίου Νικολάου Κέρκου
αἰτήσει τοῦ φιλοχρηστοῦ λαοῦ,

ΝΥΝ ΔΕ ΠΡΩΤΟΝ ΤΥΠΟΙΣ ΕΚΔΟΘΕΙΣΑ

Συνδρομῇ καὶ ἀναλώμασι τῶ Κυρίου Πελυζῶν
Λαμπανιζιώτη τῶ δεῖ Γεωργίου

Ε Ν Ε Τ Ι Η Σ Ι. αψνζ'. 1757.

Παρά Ἀντωνίῳ τῷ Τζάτα.

CON LICENZA DE' SUPERIORI.

ἔτος 1754 Ἀυγούστ 3

Ὁ Ἱερωτάτος Θεοδόσιος
Ἱερομόναχος καὶ Ἀρχιεπίσκοπος
καὶ Πρωτοεπίσκοπος

ἐπιτομὴν τῆς ἱστορίας τοῦ ἁγίου Νικολάου
ἐπισημειωμένην εἰς τὸν ὑπερῶν 1719
Μέλοισιν

Μ Η Ν Ι Μ Α Γ Ω Ι Ζ

Μνήμη τῆς Ἁγίας Νεομάρτυρος

Ν Ι Κ Ο Λ Α Ο Υ

Τῆ ἐκ Κώμης Μετζόβου, καὶ ἐν
Τρίκῃ Μαρτυρήσαντος.

Ἐπέρας ἐν τῷ Μεγάλῳ Ἐσπερινῷ σιχολογεῖται, τὸ, Μανάρσιος
ἀνὴρ. Εἰς δὲ τὸ, Κύριε ἐπέκραξα, ἰσῶμεν σίχως ε'.
Καὶ Φάβουλου Προσόμοια τῷ Ἁγίου, ἦχος, β'.

Ὅτε ἐκ τοῦ ξύλου σὲ νεκρόν.

Ν Ἔως ἀθλητῆς πνευματικῶ, σήμερον ἐσίτισιν πᾶσιν,
ἡμῖν προτίθησι. διῶτε φιλομάρτυρες βίωσιθωμῶ
φαιδρῶς, καὶ λαμπρῶς ἐορτάσωμεν, ἐν ὕμνοις τιμῶν-
τες, τὰς τῶν πανσέβαστον, ἀθλησῖν χαίροντες. ὅν-
τως δὲ αὐτῆς γὰρ καθεῖλεν, ὅφιν τὸν ἀρχέκακον ὄθου, καὶ χορδῆς
Μαρτύρων διωγείθμηται.

Λ Εὐτε ὁ χειρῶνυμος λαὸς, σήμερον προπύσωμεν ἅμα, φαι-
δρῶν πανήγυριν, καὶ τὸν νεομάρτυρα Χριστῶ Νικόλαον, δι-
σημήσωμεν ἔπος γὰρ, τυρῶν τὸ θράσος, θάρσος πρὸς τὸν
Κύριον ἔχων κατέβαλεν. ὄθου σεσηφόρος συχαίρει, μετὰ τῶν
αὐτῶν συμμαρτύρων, καὶ περισβύει ὑπὲρ τῶν φυγῶν ἡμῶν.

Λ Εὐτε φιλεόρτων ὁ χορὸς, ἀνθεσι τῶν λόγων ποιήλοισι, ἐτί-
φνον πλέξαντες, τὸν γενναῖον μάρτυρα Χριστῶ Νικόλαον,

ἀναδύσασθαι κρίζοντες, χαίροις νεομάρτυς, χαίροις Θεοτίμητε, χαίροις ἐχθρῶ νικητῶ. χαίροις χειτωνύμων ἢ νίκη, χαίροις τῆς πατρὶδος σου κλέος, χαίροις ἀθλητῶ Χριστῶ πανδύφημι.

Δόξα. ἦχος, πλ. β'.

Π Ἄλιν ἀθλητῶ Χριστῶ, πάλιν πανηγυρις, πάλιν ὁ ἐχθρῶς ἔροπυται, πάλιν ἐπινίκια ἄσματα. σήμερον αἱ ἐραναὶ τάξεις τῆς Ἀγγέλων, καὶ ὁ νικηφόρος τῶν μαρτύρων χορὸς, φαδρῶς ποροχθέντες, τὸν ποροσερχόμενον αὐτοῖς σφαινηφόρον ὑποδέχονται, καὶ τῶ συκροτῶσι τῶ Κυρίῳ ἡμῶν Χριστῶ ὕμνον θεοπεπῆ. δεῦτε οὐ καὶ ἡμεῖς πνευματικῶς πανηγυρίζοντες ὡς φιλέοργοι, τὸν νεομάρτυρα ἐπαιρέσωμεν λέγοντες. χαίροις ἐχθρῶ θριαμβολῶν, χαίροις τῶν πορὸ σῶ μαρτύρων ἐπισφραγίς καὶ βεβίωσις, καὶ τῶ μετὰ σῶ ὑποχαμμέ ἐμπαρκε. χαίροις ὁ τῶ μαρτυρίου πῶν τὸ ποπέιον, καὶ μὴ διψήσαν εἰς τὸν αἰῶνα. μὴ ἀποσῆς αἰέποτε, τῆ μαρτυρικῆ σου χράμενος παρρησία, τῶ ὄχαιτεῖν παρὰ Χριστῶ τὰ συμφέροντα ταῖς ψυχῶ ἡμῶν νεομάρτυς Νικόλαε.

Καὶ νῦν, τῆς ἑορτῆς.

Εἴσοδος. Τὸ ποροκείμενον τῆς ἡμέρας, καὶ τὰ Ἀναγνώσματα.

Προφητείας Ἡσαΐε τὸ Ἀνάγνωσμα.

Π Ἀδὲ λέγει Κύριος. πάντα τὰ ἔθνη συνήχθησαν ἅμα, καὶ συναχθήσονται Ἄρχοντες ἐξ αὐτῶν. τίς ἀναγγελεῖ ταῦτα ἐν αὐτοῖς; ἢ τὰ ἐξ ἀρχῆς, τίς ἀκυσά ποιήσει ἡμῖν; Ἀγαγέτωσαν τῆς Μάρτυρας αὐτῶν, καὶ δικαιοθήτωσαν, καὶ εἰπάτωσαν ἀληθῆ. γίνετέ μοι Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Μάρτυς Κύριος ὁ Θεός, καὶ ὁ παῖς ὁν ὄξελεξάμην, ἵνα γινῶτε καὶ πισθῶσιντέ μοι, καὶ συνῶτε ὅτι ἐγὼ εἰμι. ἐμφοδοῦ με ἐκ ἐγένετο ἄλλος Θεός, καὶ μετ' ἐμὲ οὐκ ἔσαι. Ἐγὼ εἰμι ὁ Θεός, καὶ ἐκ ἔστι παρέξ ἐμῶ ὁ σῶζων. Ἐγὼ ἀνήγγειλα καὶ ἔσωσα. ἀνείδισα, καὶ ἐκ τῶ ἐν ὑμῖν ἀλλόθιος. ὑμεῖς εἰμοὶ Μάρτυρες, καὶ ἐγὼ Κύριος ὁ Θεός, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς ἐγὼ εἰμι, καὶ ἐκ ἔστιν ὁ ἐκ τῶν χειρῶν με ὄχαιρέμενος. ποιῶσω καὶ τίς ἀποσρέψει αὐτό; ἔπο λέγει Κύριος ὁ Θεός, ὁ λυθόμενος ἡμᾶς, ὁ Ἄγιος Ἰσραήλ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Π Ἰκαίων ψυχαὶ ἐν χειρὶ Θεῶ, καὶ ἐ μὴ ἄφεται αὐτῶν βασανος. Ἐδοξαν ἐν ὄφθαλμοῖς ἀφρόνων τεθναῖναι, καὶ ἐλογίσθη κακωσις ἢ ἔξοδος αὐτῶν, καὶ ἢ ἀφ' ἡμῶν πορεία σωτήριμα. οἱ δὲ εἰσιν ἐν εἰρήνῃ. καὶ γὰρ ἐν ὄφει ἀνθρώπων ἐν κολαδῶσιν, ἢ ἐλπίς αὐτῶν ἀθανασίας πλήρης. Καὶ ὀλίγα παιδωθέντες, μεγάλα εὐεργηθήσονται. ὅτι ὁ Θεός ἐπέρασεν αὐτῆς, καὶ εὐρεν αὐτῆς ἀξίως ἑαυτῆ. Ὡς χρυσὸν ἐν χωνδυπείῳ ἐδοκίμασεν αὐτῆς, καὶ ὡς ὀλοκάρπωμα θυσίας ποροσέδεξαστο αὐτῆς. Καὶ ἐν καιρῶ ἐπισκοπῆς αὐτῶν ἀναλάμψασι, καὶ ὡς σπινθήρες ἐν καλάμῃ ὄξυδραμουῦται. Κρινῶσιν ἔθνη, καὶ κρατήσουσι λαῶν, καὶ βασιλεύσουσι αὐτῶν Κύριος εἰς τῆς αἰῶνας. Οἱ πεποιθότες ἐπ' αὐτῶ συνήσασιν ἀλήθειαν, καὶ οἱ πιστοὶ ἐν ἀγάπῃ ποροσμεῦσιν αὐτῶ. ὅτι χάρις καὶ ἔλεος ἐν τῶς ὀσίοις αὐτῆ, καὶ ἐπισκοπῆ ἐν τῶς ἐκλεπτοῖς αὐτῆ.

Σοφίας Σολομώντος τὸ Ἀνάγνωσμα.

Π Ἰκαίοι εἰς τὸν αἰῶνα ζῶσι, καὶ ἐν Κυρίῳ ὁ μισθὸς αὐτῶν, καὶ ἢ φροντίς αὐτῶν παρὰ Ὑψίσῳ. Διὰ τῶτο λήφονται τὸ βασίλειον τῆς εὐφροπείας, καὶ τὸ διάδημα τῆ κάλλους ἐκ χειρὸς Κυρίῳ. ὅτι τῆ δεξιᾷ σκεπάσει αὐτῆς, καὶ τῶ βραχίονι αὐτῆ ὑπερασπιεῖ αὐτῶν. Λήφεται πανοπλίαν τὸν ζῆλον αὐτῆ, καὶ ὀπλοποιήσει τῶν κτίσιν εἰς ἀμύμων ἐχθρῶν. Ἐνδύσεται θώρακα δικαιοσύνης, καὶ περιθήσεται κόρυθα κείσιν ἀνυπόκειτον. Λήφεται ἀσπίδα ἀκαταμάχητον ὀσιότητα, ὄξυει δὲ ἀπότομον ὀργῶν εἰς ῥομφαῖον, σκεπηθήσεται δὲ αὐτῶ ὁ κόσμος ἐπὶ τῆς παράφρονας. Πορεύονται εὐσοχοὶ βολίδες ἀσραπῶν, καὶ ὡς ἀπὸ δούκλες τῶς τὸν νεφῶν ἐπὶ σκοπῶν ἀλουῦνται. Καὶ ἐκ περὶ βοῶν θυμῶ πλήρης ριφήσονται χάλασαι. Ἀγαπηθήσεται κατ' αὐτῶ ὕδωρ θαλάσσης, ποταμοὶ δὲ συγκλύσασιν ἀποτόμως. ἀντιθήσεται αὐτοῖς πνεῦμα δυνάμεως, καὶ ὡς λαίλαψ ἐκλικμήσει αὐτῆς. Καὶ ἐρημάσει πᾶσαν τῶν γῆν ἀνομία, καὶ ἢ κακοπαγία περιβέψει θρόνος δυναστῶν. Ἀκούσατε οὐδὲ Βασιλεῖς, καὶ σῶετε, μάθετε Δικασταὶ περὶ τὸν γῆς. Ἐνωτίσατε οἱ κρατωῦτες πλήθους, καὶ γεγαυρωμένοὶ ἐπὶ ὄχλοις ἔθνων. Ὅτι ἐδόθη παρὰ Κυρίῳ ἢ κράσις ὑμῶν, καὶ ἢ δυναστεία παρὰ Ὑψίσῳ.

Εἰς τὴν Λιπὴν ἰδιόμελα. ἦχος πλ. α΄.

Η Εὖ σὲ συμμάρτυρα οἱ μάρτυρες, νέον καὶ ἡμεῖς περισβύ-
 τῶ πρὸς Χριστὸν κεκήμεθα, δι' οὗ παντὸς κινδύνου ρύο-
 μεθα, τιμῶντες τὴν λαμπράν σου ἀθλήσιν. διὸ καὶ κράζομεν σοὶ
 ἐκ βάθους καρδίας. ὡς ἐν πυρὶ, τῆς θεοσυγῶν τυράννων τὸ
 θράσος κατέφλεξας, καὶ τὸ ἀσεμνον σέβας, ὅπου καὶ τῆς ἀμαρτιῶν
 ἡμῶν πᾶς ὕλας ἐμπύρισον, τῷ πυρὶ τῆς θείας σε περισβείας Νι-
 κόλαι.

Ὁμοιον.

Α Ἄλλος σὺ Ἄβελ ἐδείχθης μάρτυς Νικόλαι, ὅτι δ' ἀπόσδεκ-
 τὸν θυσίαν τὸ σῶμά σου, ἔξ πυρὸς τῷ Θεῷ περιχαρῶς
 προσενώσας. ἀλλ' ἐκεῖνος μὲν ἐκ τῆς καρπῶν τῆς γῆς, σὺ δὲ
 ὄλον σεαυτὸν τῷ πυρὶ ὑπὲρ Χριστοῦ ἐνέβαλες. ὅθεν ὡς θυμία-
 μα εὖσμον, τὴν ἰλαράν σου θυσίαν ὀσφρανθεὶς ὁ Κύριος, πρὸς
 ἑαυτὸν τὴν γενναϊόφρονά σου ψυχῶν μετήνεγκε, τῆ δρόσω τῆ Παρα-
 δείσε αἰωνίως δροσίξεισαι.

Ὁμοιον.

Ο Ἐθέασαπό σε ὁ ἐχθρὸς ὁ παμπύνηρος, πρὸς τὸ σάδιον
 τρέχοντα τῷ Χριστῷ καὶ ἐξαλλόμενον, καὶ πρὸς τὸν ἀγῶνα ἀπο-
 δυόμενον, καὶ ἄσμενον ἀθλῶντα, ἐξεπλάγη, πῶς ὅθεν αὐτὸς ἐκ
 ἠλπιζεν, ἠπθῆεις πέπτοκε, καὶ καιρίαν τέξεται. διὸ καὶ κατηχυ-
 μένος ὑπέσβεψε. σὺ δὲ μετ' Ἀγγέλων τὴν εὐθαρσόν σου ψυχῶν δο-
 ρυφορέντων, πρὸς τὸν ἀγωνοθέτῳ σεφανάσσοντα, ἀνῆλθες Κύριε,
 μάρτυς αἰδίμε Νικόλαι.

Δόξα. ἦχος πλ. α΄.

Α Εὔτε τῆς Ἐκκλησίας ἅπαν τὸ πλήρωμα, τὸν ἀκτινοβόλον
 χρυσόν, τὸν ἐν πυρὶ δοκιμασθέντα, καὶ ἀκίβδηλον φανέντα,
 τῆς ὁσεβείας ἐρασῶν, σεβρόν Νικόλαιον, πάντες τιμῶσμεν λέ-
 γοντες. χαίροις ἐρανοπολίται, γιγνυτιᾶε τὴν ψυχῶν καὶ ἀδαμαύτι-
 νε, ὡς παρὶς τῆ μακαρίᾳ Τριάδι, μὴ ἀποσῆς τῷ περισβύειν ὑ-
 πὲρ τῶν ψυχῶν ἡμῶν.

Καὶ νῦν, τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν σίχον προσόμοια, ἦχος, πλ. α΄.

Πρὸς τὸ, Χαίροις ἀσκητικῶν.

Χ Αἴροις ὁ νεομάρτυς Χριστῷ, ὁ θαρσαλέως τῶν τυράννων ἐνώ-
 πιον, κηρύξας αὐτὸν τῶν ὄλων, Δημιεργὸν ἀληθῆ, καὶ τῆς
 ἀσεβείας ἀσεμνότητα, ἐλέγξας τὰ δόγματα, καὶ πισοῖς πᾶσι καύ-
 χημα,

χημα, ἐγείρας μέγα, καὶ παρῆιδισου εὐκλειαν, μνησδοσάμενος,
 τοῖς σοῖς ἀθλοῖς μεγάλαθλε. χαίροις τῆς συμμαρτύρων σου ἀ-
 μέσει ἐνδοξε, ὁ καθαρῶς ἐποπτεύων, Τριάδα τὴν ὁμοῖον, καὶ
 μὴ ἁλίπης, ἱκετῶν ἡμᾶς σῶσαι τὰς ἀνυμνῆτάς σε.

Στίχος, Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀθήσει.

Χ Αἴροις ὁ νεομάρτυς Χριστῷ, ἡ μουσικὴ τῆς ὁσεβείας κυπᾶ-
 ριας, ἡ πάσαις ταῖς σφοδροπάταις, ἀέμων λάβρων πνο-
 αῖς, τῆς ἐξ ἀσεβείας, δεῖν κλύδωνος, ἀκλόνητος μείνασα, καὶ
 καὶ πῦρ ἐκ ἐπτόησε, δροσιζομένη, δρόσω τῆς θείας χάριτος,
 ὁσεβείας τε, ρείθροις ἔσαν κατέρρυτον. ὅθεν σε μεταφύτισσε,
 Χριστὸς ὁ Θεὸς ἡμῶν, εἰς ἐρανοῦς λειμῶνας, ὅσα τὰ ἀνθρπὰ
 εὖσμα. ὃν μὴ ἁλίπης, ἱκετῶν ἡμᾶς πάντας συμαυλισθῆ-
 ναῖσοι.

Στίχος. Τοῖς ἀγίοις τοῖς ἐν τῇ γῇ αὐτῆ ἐθαυμάσωσιν
 ὁ Κύριος.

Χ Αἴροις συστρατιῶτα κλεινῆ, τοῦ Γεωργίου Δημητρίου τε παύ-
 των τε, Μαρτύρων τῆς πανευδόξων, ὁ Στρατηγὸς στρατεύεις,
 ἀξίως τοῦ πάντων βασιλεύοντος, ἐχθροῦ τε τὴν δυνάμιν, κα-
 θελῶν ἀνδρακάτατα, κατὰ τυράννων δυσσεβῶν ἀνδρισάμενος,
 ὄξυτάτω τε, ὄπλῳ τῆς καρτερίας σου, τούτους ἀναφεψάμενος,
 σαλπίσσας τε ἅπασιν, χριστιανῶν πάντως νίκη, καὶ σέφος τὸ ἀμα-
 ράντινον, τοῖς ἠγωνισμένοις, κατ' ἐχθροῦ τοῦ ἀντιχρίστου, ὑ-
 πὲρ τῆς πίστεως.

Δόξα, ἦχος ὁ αὐτὸς, ἴτοι πλ. α΄.

Ο Ἐθέασα οἱ θηριώδεις τύραννοι, τὸν Χριστὸν προῦξέπον ἐξομῶ-
 σασαι, ἀθλοφόρε Νικόλαι, τίτε σου μαῖλλον τὸν φλογώδη καὶ
 διάπυρον πόθον, τοῦ μαρτυρεῖν ἀνῆπτον. ὅθεν καὶ πυρᾶν ἐγειρο-
 μένῳ ἐκ ἐπιπῆξας, ἀλλ' ὡς ἐπὶ λέων ἐπολιμότατα, χαίρων εἰσε-
 πήδησας, μὴ δούς εἰς σάλον τῆς πόδας σε, ἀλλὰ γηθόμενος ἐ-
 λεγες, ἔδωκ' ἀπὸ σε χωρεῖσαι με Κύριε. καυθήτω με τὸ σῶμα,
 ὅπως ἀναψύξῃ ἡ ψυχὴ με. ρυήτω ἄνθρωπος ὁ φθειρόμενος, ἵνα
 ζῆ ὁ ἀθάνατος. διὸ εἰ καὶ ἐν ὀφθαλμοῖς ἀφρόνων ἔδοξας τεθῆ-
 ναι, ἀλλὰ ζῆς αἰωνίως, Ἀβραάμ ἐν κόλποις ἀναπαυόμενος, καὶ
 ῥανίδας ἀφθόνους ἐλέες παρὰ τῷ πλεσιοδάρι Θεῷ ἐπιστάζων ἡμῖν
 τῆ μεσιτέα σου.

Καὶ νῦν. Θεοτοκίαν, ἡ τῆς Ἑορτῆς.

Ἀπο-

Απολυτίκιον, ἦχος γ'. πρὸς τὸ, Θείας πίσεως.

Παῖς χόρσι λαμπροφώρασα, νεομάρτυρος τῆς Νικολάου. καὶ γὰρ οἰκτεῖον αὐτὸν, ἔχεις νῦν προσάτιω σε· τῷ Οὐρανῶν γὰρ βασιλείαν τῷ ἄλληκτον, τῶν οἰκείων ἀδελφῶν ἔξωνησάμενος, δυσωπεῖ αἰεὶ Χριστὸν τὸν Θεὸν δωρήσασθαι, τῷ εἰρῶνισσι καὶ τὸ μέγα ἔλεος.

Καὶ τῆς Ἑορτῆς.

Εἰς τὸν ὄρθρον μετὰ τῷ α'. Στιχ. καθ. ἦχος α'.

Τὸν τάφον σε Σωτήρ.

Τὸν Νέον ἀθλητῶν ἐφημέμυ σε πάντες, τὸν μέσον ἀσεβῶν παρασάντα ἀφόβως, καὶ Χριστὸν κηρύξαντα, Θεῶν Λόγον ἔαυτάπα, καὶ ἀχρῶντα τὸν πτερνιστῶν κρωτοπλάσσα, τοῖς ἀγῶσσι σε, καὶ μέγα κλέος τοῖς πᾶσι, πισοῖς παραχόμενον.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Ορᾶς με πᾶς πληγὰς, ἀς ἐπλήγην τῷ βέλει, πικρῷ τῷ τῆς ἐχθρῆς, σεσηπῆας τῷ χρόνῳ, καὶ πυωθεῖσας Δέσποινα, ἀπεύσον ἐνθεραπεύσαι με, πῶς μαλάγασσι τῶν οἰκτιρῶν τῆς Υἱῆς σε, μὴ ἀπόλωμαι, ὅπως αἰεὶ σε δοξάζω, τῷ μόνῳ Πανάχατον.

Μετὰ τῷ β'. Στιχ. ἦχος, δ'.

Ὁ ὑψωθεὶς ἐν τῷ Σταυρῷ.

Εν τῷ πυελσὺ χωνυθεὶς ἀθλοφόρε, πῦρ νοητὸν ὡς ἀληθῶς ἀνεδείχθης, ὃ νεομάρτυς τὸν Χριστὸν Νικόλαε, ἀσεβῶν ἐκαυῶσαν μεν, φεργανῶδη θρησκείαν, τῶν πισῶν φωτίσαν δέ, ἱερὰν Ἐκκλησίαν. διὸ χαρμονικῶς σε ἑορτῶν, τῷ φωτοβόλον πάντες γεραίρομεν.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Παρθενικῶς ὡς ἀληθῶς τῶν μητέρων, καὶ μητρικῶς ὑπερτερεῖς τῶν παρθένων, παρθενομήτορ Δέσποινα Θεόνυμφε. ὄθενσε τοῦ θήλειος, ἡ μερὶς ἑκατέρα, μητροπαρθένια σου σιωθαυμάζουσα σέβει, καὶ δόξαν ἀναπέμπει τῷ Χριστῷ, τῷ ἐπὶ σοὶ τὰς φύσεις καινοτομήσαντι.

Μετὰ τὸν Πολυέλεον καθίσματα. ἦχος γ'.

Θείας πίσεως.

Πρπολέμενος ἔρωτι θεῶν, τῷ πυρπόλῃσιν ἐκ ἐπτοήθης, τῆς πυρὸς τῆς παμφάγης Νικόλαε, ἀλλ' ὀρθαρῶς ὃ γεννάδα

νάδα ὑπὸ πύργου, Χριστοῦ παρουσίαν κηρύττων τῷ ἔνσαρκον. ὄθεν ἔτυχες, πῶς παρ' αὐτῷ ἀναψύξῃς, ἰκετεύεις τε, ὑπὲρ τῶν τιμῶντων σε.

Δόξα, καὶ νῦν. Θεοτοκίον.

Περὶ δόξαις με σωματοφθόροι, ψυχοφθόροι περικυκλῆσιν, ἔδομα δὲ ὄρω τὸν ρυθόμενον. διὰ ἀγνήμει πρὸς σὲ καταφύγοντα, τῇ ἀρρώγῃ τῆς Υἱῆς σε περιφράξον. ὅπως Δέσποινα, ἀνάλωτος νῦν γυνόμενος, δοξάζω σου αἰεὶ τῷ ἀγαθότητι.

Οἱ Ἀναβαθμοὶ τὸ πρῶτον Ἀντίφωνον τῆς τετάρτης Ἡ' χε

Προκείμενον. Ἡ' χος, δ'.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει, καὶ ὡσεὶ κέδρος ἢ ἐν τῷ Λιβανῷ. πληθύνεται.

Στίχος.

Περυθόμενος ἐν τῷ οἴκῳ Κυρίας, ἐνταῖς αὐλαῖς τῆς Θεῆς ἡμῶν ἔξουθέσσειν.

Τὸ Πᾶσα πνὴν.

Εὐαγγέλιον. ἐκ τῆς κατὰ Λευκῶν.

Εἰπὸς ὁ Κύριος τοῖς ἑαυτῆς Μαθηταῖς· προσέχετε ἀπὸ τῆς αὐθρόπῃ. Ἐπιβαλῆσι γὰρ ἐφ' ὑμᾶς πᾶς χεῖρας αὐτῆς, καὶ διώξουσι, παραδίδόντες εἰς συναγωγὰς καὶ φυλακάς, ἀγομείους ἐπὶ Βασιλεῖς καὶ Ἡγεμόνας ἕνεκεν τῆς ὀνομασίας μου. Ἀποβήσεται δὲ ὑμῖν εἰς μαρτύριον. Θέσθε οὖν εἰς τὰς καρδίας ὑμῶν, μὴ προμελετᾶν ἀπολογηθῆναι. Ἐγὼ γὰρ δέσω ὑμῖν σῶμα καὶ σοφίαν, ἢ ἔδωκόνται ἀντειπεῖν, ἔδὲ ἀντιστῆναι πάντες οἱ ἀντικείμενοι ὑμῖν. Παραδοθήσεσθε δὲ καὶ ὑπὸ γονέων, καὶ ἀδελφῶν, καὶ συγγενῶν, καὶ φίλων, καὶ θανατώσασιν ἐξ ὑμῶν, καὶ ἔσεσθε μισέμενοι ὑπὸ πάντων διὰ τὸ ὄνομα μου. Καὶ θείξ ἐν πῶς κεφαλῆς ὑμῶν ἔμὴ ἀπόληται· ἐν τῇ ὑπομονῇ ὑμῶν κήσασθε πᾶς ψυχᾶς ὑμῶν.

Οἱ Ν'. Δόξα. Ταῖς τῆς Ἀθλοφόρου.

Καὶ νῦν. Ταῖς τῆς Θεοτόκου.

Εἶτα σιχ. Ἐλέησόν με ὁ Θεός.

Καὶ ψάλλομεν τὸ Ἰδιόμελ. τῆς Ἀγίας.

Ἡ' χος, πλ. β'.

Εἴμερον Πισοὶ χορεύσωμεν, ἐν Φαλμοῖς, καὶ Ἰμνοῖς, ἐπὶ τῷ σεπτῷ ἀθλητῶν τῆς Νεομάρτυρος, ὅτι τὸν Χριστὸν ἐ-

κήρυξεν ἐν μέσῳ τῶν βαρβάρων, καὶ ὑπ' αὐτῶν πυρὶ καταφλέ-
γεται, καὶ Στέφανον μαρτυρεῖ λαμβάνει, παρὰ τῷ Αἰθιοπίῳ
Χριστῷ τῷ Θεῷ, ὃν ἰκέλευε Μάρτυς Νικόλαε, σωθῆναι πᾶς ψυ-
χᾶς ἡμῶν.

Τὸ Σῶσον ὁ Θεὸς τὸν λαόν σου καὶ τὰ λοιπά.

Ὁ Κανὼν τῆς Ἐορτῆς, καὶ τῷ Νεομάρτυρος ἔῃ ἡ ἀκροσιχίς.

Υἱὸν ἀθλητῆ τῷ Νέῳ φέρω νέον. ἐν δὲ τοῖς

Θεοτοκίαις, ἀκροσιχίς τὸ, Νικολάου.

Ὡ, δὴ ἄ. ἡχος δ'. Ἀνοιξω τὸ σῶμα μου.

Υμνήσαι ἐκ ἔνεσι, σὲ κατ' ἀξίαν Νικόλαε, τῇ σπαίει τῷ
λόγων με τῷ ἐπαξίῳ σου. ὅθεν δίδε μοι, σὺ χάριν ἐρανό-
θεν, ἀρμόδιον ὅπως σε, πλέξω ἐγκώμιον.

Μαρτύρων ἀθλητῶν, χοροὶ θεώμενοι ἔχαιρον, καὶ Ἄγγελοι
ἐπλεον σέφος πολυχρυσοῖ, καὶ ἀμάραντον, ἐκ τῶν τῷ Πα-
ραδείσῳ, ἀνθέων καλλίνικον σὲ περιμένοντες.

Ηρόφωτος πέφηνας, τῇ Ἐκκλησίᾳ Πανένδοξε, ἀσὴρ ἀυγαζό-
μενος, Ἡλίας τῷ Νοητοῦ, τοῦ Θεοῦ ἡμῶν, Χριστοῦ ἀνταγλα-
ταῖς, ψυχῶν τῶν τιμώντων σε, φωτίζων ὄμματα.

Θεοτοκίον.

Ησάξαντα Δέσποινα, τὸν λογισμόν με διέγειρον, τῇ μέθῃ βα-
ρυώντα, ἀμαρτιῶν με σεμνή, καὶ ὀδήγησον, πρὸς εἴβον με-
ταινοίας, ὁ νυμφίος ὅπως αὐτῶν, εὐροί με νύφοντα.

Ὡ, δὴ, γ'. Τὸς σὺς ὑμνολόγες Θεοτόκε.

Οτδὸλως ἐκίνησαν τὴν φρένα, τὴν σὴν ἐρειθεῖσαν τῷ Χριστῷ,
τὰ τῶν ἐχθρῶν προσκρόσματα, σφοδρῶς σοι προσρηγνύμενα,
ἀλλ' ἔσης ἀντιθέμενος, ἐμοὶ βοῶν ὁ Χριστὸς Θεός.

Ηρόπος ἐρρέπω ἀνεβόας, καὶ πλετος καὶ δόξαι καὶ τιμαί, τὰ παρ'
ὑμῖν ὧ τύρανοι, καὶ σὴν αὐτοῖς ἀπόλοιθε, ἐμοὶ Χριστὸς ὁ
Κύριος, ἔσεται ταῦτα καὶ ἅπαντα.

Ανέτειλεν ἄρτι ἀνθηφόρον, τὸ ἔαρ κομπάζει τε ἡ γῆ, περπνοῖς
κομῶσα ἀνθεσι, καὶ τῷ Χριστῷ δὲ γάννυται, σεφανμενῆ ἀ-
θλοισσε, ἡ Ἐκκλησία Νικόλαε.

Θεοτοκίον.

Εδοῦ ὁ χειμῶν τῆς ἀμαρτίας, παράττει με Δέσποινα ἀγνή, καὶ κλυ-
δωνίζει σπεῦσον ἐν, καὶ πρὸς τὸ ὄντως ἔαρ με, τῆς ἐσπλάγγ-
νίας

νίας τάχιστα, τῆς τῷ Τίσε μεπάγαγε.

Καθίσματα. ἡχος, πλ. δ'. τὴν σοφίαν καὶ λόγον.

Εξατρίσασα σῶμά σου τὸ σεπτὸν, καὶ ξηραῖσασα ὅλως τῆς φύσι-
κῆς, ὑγρόπτος ἀπόξενος ποταμούς ἀναβλύζειν σε, τῶν θαυ-
μάτων ὄντως, ἡ δυνάμις τῷ πυρὸς, γέγονε τῇ δρόσωτε, Παρα-
δείσῳ δροσίζεσθαι. ἐνθα τοῖς πυρῆνοις σωμαλίξῃ Ἄγγελοι,
πυρὶ τῆς Θεοπτος τῷ φωσφόρῳ λαμπόμμος, Νεομάρτυς Νικό-
λαε, ἀπέσβλε Χριστῷ τῷ Θεῷ, τῶν πταισμάτων ἀφισιν δωρήσα-
θαι, τοῖς ἐορτάζουσι πόθῳ τὴν ἀγίαν μνήμην σε.

Δόξα, καὶ νῦν. τῆς Ἐορτῆς.

Ὡ, δὴ, δ'. Ὁ καθήμενος ἐν δόξῃ.

Θάμβος μέγιστον τυράννοις, δυσσεβέσιν ἐνέβαλες, τοῖς πιστοῖς
δὲ θάρρος, τὸ τῷ μαρτυρίου Νικόλαε, αὐτομολήσας ἐξυ-
μνος πρὸς τὸν θάνατον, ὑπὲρ πίστεως τῆς εἰς Χριστὸν γενναί-
τατε.

Πλὸν ἀνομον βαρβάρων, σωρηδὸν καθορμήσαντα, ὡς λυσι-
δεις κύνες, σὲ κατασπαράξαι ἐκ ἐπιπέρας, ἀλλ' ἐξοπώσω
τῷ ξίφει τῆς ἀνδρείας σε, λογισάμμος, τὴν τέτων λύτταν ἀθύρ-
ματα.

Ηλαιοῦθου ἐδόλως, παρεσῶτος πρὸ βήματος, πιλατείου
μάκαρ, τῷ φαιδρῷ προσάπε ἢ ἀπέσσεψις, ἀλλὰ σημαίνων
νοός σε τὸ ἀτάραχον, δικασάμμος, καὶ χριστὸν ἔσης ἀσμῆρος.

Θεοτοκίον.

Καθάρωτατον Πυρθένη, ἀπρεπές τε κατάλυμα, ἐν ᾧ ἔξου-
ξόπως, ὁ τῶν πάντων Ἄναξ κατέλυσεν, ἀμαρτιῶν γεγο-
νότα με κατάλυμα, τοῦ ἐλέους σου, σπεῦσον τοῖς ρείθροις ἀπό-
πλων.

Ὡ, δὴ, ε'. Ἐξέση τὰ σύμπαντα.

Πὸν ἀπόρον ἐνέκρυπτες, μυχοῖς τοῖς τῆς καρφίας σε, τὸν τῆς
δυσσεβείας τῆς ἐκάρπυς, ἀρέρας δίκην καὶ ἀσεβείας χειμῶν,
ἐκλόνει σὲ ὄθεν ὀθαλῶς, θάλφας σάχην εὐκαιρον, ὅξωπτες
πολύχεν τε.

Ηρόνος καθερξίς, καὶ τῶν δεινῶν παρέκτασις, ἐκ ἡμαύρα-
σέ σε λαμπηδόνα, τὴν τῷ γενναῖς φρονήματος ἀλλ' ἐσίλφε,
B 2 . μαλ-

μάλλον πρὸς τὴν πίσιν τῶ Χριστῷ, μάκαρ ὡσπερ ἄργυρος, ἐπὶ πλέον ξιβόμβος.

Ποῦ ὄμμα ἀνέτεινας, καθάπαξ πρὸς ἐράνια, τὸ πῆς σῆς ψυχῆς ὅθεν παρέϊδες, τὴν τοῖς ποσίσε προσσημύλιον πυρῶν, ἢ καὶ ἐπιβάς πρὸς Οὐραῶν, ταύτῳ σε μετάρωσαν, εὖρες πάγιον κλίμακα.

Θεοτοκίον.

Οὐ χεῖμαρροι Δέσποτα, οἱ πῶν παθῶν κατέβισαν, πῆς σαρκοῦ καὶ νυῦ ὑπεραρθῶσαι, πῆς κεφαλῆς μου ἐγγὺς ἐγένοντο, ὡσεὶ κατακλύσαι με ἀγνή, οἴκτειρόν με δέομαι, καὶ αὐτοὺς ἀποξήρανον.

Ὡδὴ, ε'. Τῷ θεῷ ταύτῳ καὶ πάντιμον.

Ωραία ὄντως καὶ πάμφωτος, πανήγυρις ἀνέτειλε σήμερον, τῷ Νεομάρτυρος, πισοὶ ἐνδείως χορδύσωμεν, τὸν βραβδύτῳ τὸν τῆς Χριστῶν δοξάζοντες.

Χρυμῶνος ἄξιον ἔνδυμα, τῶ ἐρανίε μάκαρ ἐξύφανας, σερροῖς ἀγῶσί σε· διὸ εἰσηλθὲς γηθόσωμος, εἰς τὴν χαρὰν Κυρίου εὐφρανθισόμβος.

Ευφραίνῃ μάκαρ τοῖς κάλλισι, πολεῦων Παραδείσε καὶ ἄνθεσι, τῆς τῆς σεφόμενος. ὦν καὶ ἡμᾶς καταξίωσον, τῶς ὑμνητῆς σῶν ἀθλων τῆ μεσιτείασε.

Θεοτοκίον.

Παμπάδα πάγχυσον ἐγνωμεν, τὸ πῦρ σε δεξαμύλιον θεόπτος, ἀφλέκτως Πανάγνε, καὶ τῶς ἐν σκότει φωτίσασαν, πῆς ἀμαρτίας ὅθεν, πίσει τιμῶμύσε.

Κοντάκιον ἠχος δ'. Ἐπεφάνης σήμερον.

Ερῶ λειμῶνος σὺ πῆς Ἐκκλησίας, τῶ Χριστῷ ἐβλάσησας, νεοθαλῆς ὄντως βλασός, κομῶν καρπῷ θείας χάριτος, πιστῶς γλυκάζοντι μάρτυς Νικόλας.

Ὁ Οἶκος.

Επίπερ καὶ σὺ τῶ πάλι μαρτύρων ἐκ ἀπελείφθης χοροῦ, ἀλλ' ἀξίας τῶν ἀθλων σου, ἐκείνοις συγκαταξίθησαι, ἔδει καὶ τῶν ἐκείνουσ ἐγκωμιασάντων παρεῖναι τινα, ὡσεὶ καὶ τῶν σῶν ἀθλων ἐπάξιον προσφωνήσαι ἐγκώμιον, ἅτε δὴ μαρτυρικῶς ἀγῶ-

νας

νας ἐξάρει δωάμβρον. νυῦ δ' ἐγὼ τί μὲν ἂν ἐποιμι; τί δὲ καὶ φδέξωμαι; ἐντεῦθεν μὲν πῆς ἀμαρτίας, ἐντεῦθεν δὲ πῆς ἀμαρτίας τῶ δεσμῷ συνεχόμενός τε καὶ κατελκόμβος; ἀλλ' ἵνα μὴ καθάπαξ πῆς σῆς ἀξίας ἀπολειφθῆ μου ὁ λόγος, αὐτὸς μοι τῷ χάριεν ἐρανόθεν ἐπίχειον, καὶ τὸ ἔραχύμου πῆς γλώττης τῶ τῶ Χριστῷ ἀμβροσίῳ νέκταρι καταλίπανόν τε καὶ ἡδύων, τῶ τῶς πιστῶς γλυκάζοντι Μάρτυς Νικόλας.

Τῷ αὐτῷ Μηνί. ιζ'. Μνήμη τῶ Ἁγίου Νεομάρτυρος Νικόλας, τῶ ἐν Κώμης Μετζόβη, καὶ ἐν Τρίκλῃ μαρτυρήσαντος ὑπὲρ τῶ Κυρίου ἡμῶν Ἰησοῦ Χριστοῦ.

Στίχοι Ἰαμβικοὶ εἰς τὸν Μάρτυρα.

Δεῦρο δροσίσω νυῦ σὲ τὸν πεφλεγμένον,

Ἐμὲ χάριεν κέκραγε Χριστός σοι μάκαρ. Ἐπερος ἠρωϊκός.

Ἐβδομάτῃ δεκάτῃ βῆ Νικόλαος εἰς Ὀλυμπον.

Οὗτος ὁ Νέος ἁθλητῆς, εἶχε Παξίδα χωρίον τὸ ὀνομαζόμενον Μετζόβον, δεισικόμενον κατὰ τὴν πῆς Ἑλλάδος Ἡπειρον· γεννηθεὶς δὲ ἀπὸ φιλοθέως καὶ ἀσεβεῖς γεννητορας, ὄντας ἀκόμη νέος ἀνεχώρησον εἰς Τρίκλῃ, τῶ νυῦ λεγόμενα Τρίκαλα, διὰ τὸ νὰ ἦτον πτωχοὶ οἱ γονεῖς αὐτῶ. καὶ ἐκεῖ συνεφώνησε μὲ ἕνα ἀρτοποιὸν δελδύοντα ἐπὶ ρητῶ μισθῷ· μετὰ δὲ χρόνον πολυῦ, ἢ ἀπατηθεὶς ἀπὸ τῶ λόγια καὶ ὑποχίσεις τῶν ἐκεῖ Ἀγαρῶων, ὡς ἔτι τῶ τῶν παίδων φρονῶν, ἢ συκοφαντηθεὶς ὑπ' αὐτῶν, καὶ δειλιῶν τῶς βασιλεῦς, ἠρήσατο τῷ εἰς Χριστὸν Πίσιν. εἰς ἑαυτὸν δὲ ἐλθὼν ἔφυγε, καὶ ἦλθεν εἰς τὴν παξίδα αὐτοῦ, καὶ ἐκεῖ διέτριβε Χριστιανίζων. ὑπερόν δὲ ἀπὸ πολυῦ καιροῦ, φορτῶνοντας τὸ ἄλογόν τε δαδίον, ὑπῆγεν εἰς Τρίκαλα μέτινας ἐγχαρίεις δεῖν τὸ πωλήσῃ· ἐκεῖ ἐγνωρίσεν αὐτὸν κάποιος κερυὸς ὅπως ἐγειτόνδε μὲ τὸν προειρημένον ἀρτοποιόν, καὶ πιάσας αὐτὸν ἀπὸ τὸ περὶ ἔραχίλιον, ἔσυρνε αὐτὸν, καὶ ἀνειδίξεν ὡς πάλιν τῶ τῶν Χριστιανῶν φρονῶντα· φοβηθεὶς δὲ ὁ Νικόλαος, ἔδωκεν αὐτῷ τὸ φορτίον τῶ δαδίου, παρακαλῶντας τὸν νὰ μὴ τὸν φωνεῖσῃ· ἐκεῖνος δὲ τοῦ ἔλεγε ὅτι αὐ-

ἤθελε τὴν φέρη κατ' ἔτος ἕως ὅπου ζῆ ἀπὸ ἑνα φορτίον δαδίου, δὲν θέλει τὸν φανερῶσι. καὶ ἔπαξεν ὡς ἐκεῖνος ἐζήτησε, καὶ κατ' ἔτος ἔκαμνε κατὰ τὴν ὑπόχρεσίν τε.

Ὁ φέποκε δὲ μεταμεληθεὶς ὁ Νικόλαος ἐπὶ τῇ ὑποχρέσει, ἀποφάσισε νὰ μὴ δώσῃ πλέον τὸ ὑποχεθῆν, ἀλλὰ μάλιχα νὰ ἀποδαῖνῃ, καὶ νὰ θεραπεύσῃ τὴν εἰς Χριστὸν γενομένην ἀρνησιν, καὶ ἀνέφερε τῷ τοῦ εἰς τὸν πνευματικὸν αὐτὴν πατέρα. ἐκεῖνος δὲ ἐνέκοπτεν αὐτὸν, καὶ ἐνεθῆκε νὰ ἀφεθῆ ἀπὸ τὸν ποιῆτον σκοπὸν, μήποτε ἀπαγορεύσας εἰς τὰς βασάνους, ἤθελε περιπέσει πάλιν εἰς δαυτέραν ἀρνησιν, καὶ ἔλεγεν αὐτῷ, ὅτι τὸ μὲν πνεῦμα κρόθυμον, ἡ δὲ σὰρξ αἰσθητός. Ἀλλ' αὐτὸς ἔσεκε σερεὸς εἰς τὴν γνώμην, καὶ ἔλεγεν, ὅτι ἔχει βεβαίως τὰς ἐλπίδας τε εἰς τὸν Κύριον, πῶς θέλει μείνει ἀκλόνητος εἰς πᾶσαν τιμωρίαν, καὶ θέλει θριαμβώσῃ ἐναντίον τῶ ἐχθρῶ. Βλέπωντας λοιπὸν ὁ πνευματικὸς αὐτὸν Πατὴρ τὴν κροθυμίαν τε εἰς τὸ νὰ ἔβῃ τῶ Μαρτυρεῖν τὸ σάδιον, σηκίξας αὐτὸν δὲ χαῖς, ἀπέλυσεν αὐτόν.

Μὲντοι αὐτὸν λοιπὸν σαθερῶν γνώμην ἀπεδήμησε, καὶ ἤλθεν εἰς Τρίκαλα. καὶ ἐπιλαβόμενος αὐτὸν ὁ κερδὺς ἀπέπνιγεν αὐτὸν λέγων, πῆσθε τὸ ὑποσχεθῆν ἀσεβέσατε, ὁ δὲ ἀπεκρίνετο, ἐδένσοι ὀφείλω. τότε θυμωθεὶς ὁ κερδὺς ἀνέκραξε. καὶ δραμόντες οἱ ἀσεβεῖς ἐκράτησαν αὐτὸν, καὶ πολλὰς πληγὰς αὐτῷ ἐπιθέντες, ἔσυρον εἰς τὸ δικαστήριον. παρέστη δὲ μάρτυρας ὁ κερδὺς ἐκ τῶ ὁμοζύλων, οἵτινες ὡμολόγησαν ὅτι ἠρνήθη τὴν Χριστιανῶν πίσιν. καὶ ἐρωτηθεὶς ἀπεκρίνετο, Χριστιανὸν ἀποκαλῶν ἑαυτὸν ἐνώπιον πάντων. καὶ ἐπειδὴ ἔτε μὲ κολακείας, ἔτε μὲ ἀπειλὰς ἐπέειπε νὰ ἀρνηθῆ τὴν πίσιν, ὕπερον ἀπὸ πολλὰς πληγὰς καὶ ραπίσματα ἠσφιλίδθη εἰς σκοτεινὴν φυλακὴν, παλαιῶντας ἐκεῖ πολλὰς ἡμέρας μὲ δίψαν καὶ πείναν, καὶ ὑπομείνωντας ἀνδρειοφρόνως μάστιγας, καὶ ἄφοβος παιδείας.

Ὡς δὲ ἔμεινεν ἀκλόνητος εἰς πάντα, ἐξάγειν αὐτὸν ἀπὸ τῆς φυλακῆς, καὶ παρασαίνουσιν αὐτὸν ἐκ δαυτέρου εἰς τὸ ἄνομον κριτήριον. καὶ πάλιν ἀνακηρύττει μεγαλοφῶνως τὸν Χριστὸν Θεὸν ἀληθινόν. Βλέπωντας λοιπὸν ὁ κριτὴς τὸ ἀμετάβητον τῆς γνώμης αὐτοῦ, ἐπόρσαξε νὰ ἀναφθῆ πυρὰ μεγάλη κατὰ τὸ μέσον τῆς ἀγορᾶς,

ρᾶς, καὶ νὰ ριφθῆ εἰς αὐτὴν. καὶ φέρουσιν αὐτὸν εἰς τὸν τόπον τῆς καταδίκης, καὶ ρίπτουσιν αὐτὸν εἰς τὴν πυρκαϊάν, καὶ ἐκεῖ χαίρων καὶ δοξολογῶν τὸν Θεὸν παρέδωκε τὸ πνεῦμα αὐτῷ.

Κεραμῆς δὲ τις ἀπὸ εὐλαβείας κινέμενος ἤλθε κατὰ τὸν τόπον ἐκεῖνον ἐν καιρῷ νυκτός, μήπως ἔθελεν εὔρη μέρος τι τοῦ λειψάνου. καὶ ὡς εἶδε τινὰς τῶ ἐναντίων ἀργυπνέντας, καὶ φυλάσσοντας, ἕως ὅπου νὰ ἤθελεν ἀποτεφρωθῆ τελείως τὸ μαρτυρικὸν σῶμα, ἔδωκεν εἰς αὐτὰς ἰκανὰ ἀργύρια, καὶ ἔλαβε τὴν κάρην τῶ Ἁγίου ὅπου ἦτον ὀλίγον τι βλαμμυρὴ κατὰ τὰ μετέφερα ἀπὸ τῆς φωτίας. καὶ ἐρχόμενος εἰς τὴν οἰκίαν τε, ἐκρυψεν αὐτὴν εἰς τὸν τοῖχον δεξιὰ τὸν φόβον τῶ ἀπίστων, ἀνδρ' εἰδήσεως τινὸς τῶ ἐκ τῆς οἰκίας. Μετὰ δὲ χρόνον τινὰ συνέβη νὰ ἀποδαῖνῃ ὁ κεραμῆς, καὶ ἔμεινεν ἀγνώριστος ἡ τιμία κάρη. κάποιος δὲ Μέλανδρος ἠγάρασε τὴν οἰκίαν αὐτῆς τῶ Κεραμῆος, καὶ κατὰ τὴν ἐσπέραν ὅπου ἔτελείωσε τὸ Μαρτύριον ὁ Ἁγιος, εἶδε φῶς, ὅπου ἔλαμπεν εἰς τὸν τοῖχον, καὶ θαυμάζων κατ' ἑαυτὸν περὶ τῆς, ἐχηματίσθη εἰς τὸν ὕπνον τε, ὅτι ἐκεῖ κρύπτεται ἡ κεφαλὴ τῶ Δείνου Μάρτυρος. ὅθεν διουρῆσας τὸν τοῖχον, καὶ εὐρῶν αὐτῶν, ἐκρινεν ἀνάξιον τὸν ἑαυτὸν τε νὰ κρατῆ σιμά τε ποιῆτον θησαυρόν. καὶ ἐλθὼν εἰς τὸ Μοναστήριον λεγόμενον τῶ Βαρλαάμ ὅπου εἶχε καὶ ἀδελφὸν τὸν μοναδικὸν βίον μετερχόμενον, ἀφίερωσεν αὐτῶ ἐκεῖ, καὶ ἔγραψε τὸ ὄνομά τε, καὶ τῶν γονέων αὐτῶ εἰς τὴν Πρόθεσιν καὶ νὰ μνημονεύωνται. τῷτο δὲ τὸ Μοναστήριον κεῖται κατὰ τὴν περιχώρην τῆς Σταγῶν Ἐπαρχίας, ἐπ' ἀκροτέμων πετρῶν κατεσκευασμένον.

Ἐκεῖ λοιπὸν δρίσκειται ἀποτεθησαυρισμένη μέχρι τῆς σήμερον αὐτὴ ἡ τιμία κάρη, θαυματεργῆσα κατ' ἐκάστην θαύματα ὑπὲρ ἔννοιαν. μὲ μόνῳ τῶ παρυσίω τῆς, ἐλάθερωσε τὰ Τρίκαλα ὅπου ἐβασανίζοντο ἀπὸ θανατικῶν ὁμοίως καὶ κάποιον χωρίον ὅπου ὀνομάζεται Ντισκάτα, ὅπου ἐπασχε τὸ ἴδιον, καὶ τῶς Καλαρρύτας ὅπου ἔπαχον ἀπὸ λοιμικῆς ἀρρώστιας. κατ' ἐξοχὴν δὲ εἶναι διοικητικὴ καὶ ἀπαλειτικὴ τῶ Ἀκρίδων, φυλάττουσα ἀβλαβεῖς τὰς καρπὰς, ὥστε νὰ μείνῃ ἐστατικοὶ καὶ αὐτοὶ οἱ ἀσεβεῖς. ὅθεν τὰ περίχωρα τῶν Τρικάλων ἔχουσιν αὐτῶ φυλακῆριον

ριον. διότι ὡς φερθῆ ἑκεί αὐτῆ ἡ ἀγία κάρα, ἄλλη μὲν ἀκρὶς φθείρεται, ἄλλη δὲ φύγει, καὶ ὀξορίζεται. καὶ τὸτο δὲ γίνεται μίαν φοράν, ἢ δύο, ἀλλὰ πολλάκις μέχρι τῆς σήμερον. καὶ ἄλλα πολλά θαύματα γίνονται καθ' ἐκάστῳ, ἰατρύεσσα πάθη ἀνιάτα πρὸς ἡθελε προσκαλεσθῆ. ὀρίσκονται δὲ καὶ ἄλλα τινὰ μόρια ἀπὸ τὸ μαρτυρικὸν αὐτῆ λείψανον κατὰ θεφόρους τόπους, εἰς δὲ τὸ Γωάννινα ὀρίσκειται τὸ ἡμισυ τῆς παλάμης τῆς χειρὸς αὐτῆς.

Καὶ τοιαῦτα μὲν εἰσι τὰ ἐν τοῖς καιροῖς τέτοις γινόμενα τερατηγήματα, ἅτινα ἐν σωτόμῳ ἐδηγήθημεν, τὰ δὲ παλαιὰ ἴσως εἶναι μεγαλοπρεπέστερα, ἀλλ' ὁ χρόνος τῆ λήθη παρέδωκε θεῶν καὶ μὴ ἐγράψασαν. ἐτελείωσε δὲ τὸ μαρτύριον αὐτῆ κατὰ τὸ ἀχιζῆτος τὸ σωτήριον, τῆ δεκάτῃ ἐβδόμῃ τῆ Μαίε μιλῶς. ἔπος οἶδε Κύριος δοξάζειν τὰς αὐτὸν ἀντιδοξάζοντας. ταῖς τῆ Νεομάρτυρος πρεσβείαις Χριστὸς ὁ Θεὸς ἐλέησον καὶ σῶσον ἡμᾶς. Ἀμὲν.

Ω, δὴ ζ'. Οὐκ ἐλάτρωσαν τῆ Κτίσει.

Ωσ δροσέμενοι τῶν παιδῶν οἱ θεῖς ἐφαλλον, ἐν τῆ καμίνῳ ποτὲ, φλογὸς εἰς μέσον ἐσῶς, τῆ δρόσῳ τῆ πνύματος ψυχῶν δροσέμενος, σὺ υπέφαλλες, ὁ τῶν πατέρων Κύριος, καὶ Θεὸς εὐλογητὸς εἶ.

Φῶς ἐμύνησέ πιστοῖς ἡμῖν τὴν κάρανσον, ἔσαν κατάκρυπτον. καὶ γὰρ ἐκ ἐδεισου φῶς, οἰκουῖτος ἀνέσπερον, ταύτην ἐν δόμῳ, εἶναι πάντας τε, ὧν ἔτυχον ἰάσεων, παρ' αὐτῆς ὑστερηθῆναι.

Εκ τῆ τοίχε νῦν ἀνέθορον ἡ κάρασε, ὡς τῆ Προδρόμου ποτὲ, εἰ τῶν λαχόνων τῆς γῆς, ὡς ῥόδον ἡδύπνοον πιστοῦς μυρίζεσσα, θαυματόβρυτος, πηγῆτε καὶ ἀκένωτος, θαυραρὸς θεῶν χαρίτων.

Θεοτοκίον.

Τειπάρθενε ὦ σιότα βαδίζοντα, ἀμαρτιῶν καὶ τυφλὸν, περιπλανώμενον σὺ, ἡ τέσσα ἡλιον τὸν ὑπὲρ ἡλιον, τὸν Θεὸν ἡμῶν, δαδέχισον καὶ δεῖξόν μοι, τὴν ὁδὸν τῆς μετανοίας.

Ω, δὴ ἡ. Παῖδας εὐαγεῖς ἐν τῆ καμίνῳ.

Τέοντα καὶ ἄστατα ὁ μάρτυς, ὁ Νεὸς καταλιμπάνων δι' ἀθλήσεως, Σῶτερ ὑμολογεῖ σε, καὶ ἐδοξολογεῖ σε. τῆ μνήμῃ δ' αὐτῆ

αὐτῆ φάλλειν σοὶ πάντας ἐκίνησε, τὸν Κύριον ὑμνεῖτε τὰ ἔργα, καὶ ὑπερυψῆτε εἰς πάντας τὰς αἰῶνας.

Ωρα ἡ τῆ ἔαρος ἐπίεση, λειμῶνα τῆ καπικάντος τὸν ἐράνιον, Νικολάου Μάρτυρος, ἡ μνήμη νῦν συμπάρεσι, τὴν Ἐκκλησίαν ἅπασαν Χριστὸς φαιδρῶσσα, κροτήσωμεν φιλέορτοι πάντες, ἄσματα Κυρίῳ τιμῶντι τὰς Ἁγίας.

Η Ἄμα ζωηρὸν καὶ νεκτερῶδες, τὴν γλῶσσάν σε καταφύχει τὴν ἔξήρην, ἐν τῷ μαρτυρίῳ σε, τὸ πῦρ τὸ ἀκάματος, καὶ ἐν Ἀγγέλων ἄσμασι τέρπει χορεύουσιν, οἱ πόδες σε, οἱ ὑπὲρ ἀγάπης, ἀπανθρακωθέντες Μάρτυς τῆ σε Σωτήρος.

Θεοτοκίον.

Ορος ἀλατόμητον ὦ κόρη, ὅξ εἶ ὁ πολῦτιμος λίθος ἐκτέμνεται, δίσκος ὁ δεξάμενος, δικαιοσύνης ἡλιον, νεφέλη ὑπερρύτος ἡ καταρδύσσα, τὴν βρότειον κατὰξήρον φύσιν, τῆξον τῆ Τίε σε ἐν δεξιῷ χρῶμε,

Ω, δὴ, θ'. Ἄπας γηγενῆς.

Ελεος ἐμοί, πρεσβείαις Νικόλαι ταῖς σαῖς κατὰπέμψον, ἀμεβήτως πταισάντι, ἀβύσσῳ πάντως ὡς παριστάμενος, ἐλέες ὡς γηδόσμιος πανηγυρίζω σε, ἐν τῆ μνήμῃ, καὶ χαρμοσινώματα, προσφανήσω τὰ σε κατηρδῶματα.

Ολον ἐν κακοῖς, ἐμὲ ἰλυσπώμενον ἀνωθεν ἐπίδε, οἰκῶτε φερόμενος, χεῖρά μοι ὄρεξον ἀνασπάσεως, καὶ εὐσπλαχνίας ρύψον με Χριστὸς τοῖς ρεύμασι, καὶ νυμφῶνος, ἀξιον ἀπέργασαι, ἐράνιου δὲ χαῖς ταῖς σαῖς δέομαι.

Η Ἰκλῶ κατ' ἐχθρῶ, τῆς νίκης φεράνωμε, πιστοῦ λαῶ καμοί, δώρησαι καὶ τῶν παθῶν, τῶν ψυχροφόρων καὶ τῶν κινδύνων με, ὀξάρπασον προσοίσαντά σοι τὸ ἐγκώμιον, τὸ βραχύμεν, τὸτο ἀλλὰ πρόθυμον, καὶ θερμῆ τῷ πρὸς σε πόθου ἐμπλεων.

Θεοτοκίον.

Υμνον προσεχῆ, τοῖς σοῖς προτερήμασι πῶς τις προσάξει; ἔνεν γὰρ ὑπὲρ ἅπαντα, ἐκτελεδῶντα καὶ ὑπερκόσμιον, πῶς βρότειον ἐγκώμιον ἐμπεριλήφεται; ἀλλ' ἀνάχου, σούτου καὶ Τίε σε γὰρ, φίλον ὅ, τι ἐστὶ κατὰ δύναμιν.

Ἐξα-

Εξαποσελάειον τῶ Μάρτυρος. Ο ἔρανον ποῖς ἄσφοις.

Τὸν μάρτυρα τὸν νέον, Χριστὲ τὸν θεῖον ὀπλίτῳ, πῆς δὲ
σεβείας τὸ δῦμα, τὸν ἔρασιω ἀληθείας, ὑμνήσωμεν συ-
νεληθόντες, φιλομάρτύρων τὸ σῖφος. Καὶ πῆς ἑορτῆς.

Εἰς τῆς αἰνῆς. Πᾶσα πνοή. Καὶ ἰστώμεν τῶ Ἁγίῳ σιχ. δ.

Ἡχος α. Τῶν ἔρασιων ταγματων.

Τῆν πῆς ἀνδρείας ἐδῆται περιβαλόμενος, χειμῶνα τῆ βασι-
λων, ἀπτόητως διπλῆτες, καὶ ἔφθασας τὸ ἔαρ τὸ νοπτόν, καὶ
λειμῶνα ἔρασιον, καὶ σὺν Ἀγγέλοις πολυβίς Μάρτυς Χριστὸν,
ἰκετόων τῶ σωθῶμαι ἡμᾶς.

Τῶν ἔρασιων ἀφίδων Μαρτύρων τάγματα, ἀποκύψαντα λαμ-
πρῶς σε, περιέμενον νέον, συμμάρτυρα καὶ ὕμνον, θεοτερ-
πῆ, τῶ Κυρίῳ ἀνέμελλον, δόλογητος εἰ βοῶντες παμβασιλεῦ, ὁ
δοξάζων τῆς Ἁγίας σε.

Ἡ μῖν ὅξ ὕψος τῶ χάειν, Μάρτυς τῶ ἔνθεον, κατὰ πεμ-
ψον τιμῶσι, σὲ τῶ μνήμῳ καὶ νίκῳ, κατὰ τῶν ἀορά-
των καὶ ὀρατῶν, δυσμονῶν καὶ περιέπε, πῆς σῆς παφίδος τῶ
πίσειν ταῖς ἀπὸς Χριστὸν, ἀποσοδέκτοις σε δέησει.

Δόξα, ἦχος, πλ. δ.

Αποβαλὼν δι' ἀδλήσεως, πῆς σαρκὸς τὸ ἀχθος, ὡς Ἀετός ὕ-
ψιπέτης εἰς οὐρανὸν ἀνελήλυθας, ἀθλοφόρε Νικόλαε, καὶ
παραστάς τῶ Χριστῶ, ἀποπομπῆ τῶν Μαρτύρων καὶ τῶν θεῶν
Ἀγγέλων ἐστεφάνωσαι, ὡς ἀειστεύς καλλίνικος, παρὰ τῶ σεφα-
νοδότῃ Χριστῶ, εὐδῆλε ἀγαθέσοι φήσαντος. ὡς παρρησίαν τῶ
νῦν ἔχων ἀπὸς αὐτόν, μὴ ἑλαλίτης ἀρισβεύων, λυξῆσαι κιν-
δύων τῆς τιμῶντάσει.

Καὶ νῦν. πῆς ἑορτῆς.

Δαξολογία μεγάλη, καὶ Ἀπόλυσις.

Εἰς τῶν Δειπρηγίαν. Τυπικά, καὶ ἐκ τῶ Κανόνος πῆς ἑορτῆς.

Ωδὴ γ., καὶ ἐκ τῶ Ἁγίῳ ὠδὴ ε'. Ο Ἀπόστολος.

Προκείμενον, ἦχος, βαρύς.

Εὐφρανθήσεται Δίκαιος ἐν Κυρίῳ.

Στίχ.

Εἰσακούσον ὁ Θεός. φωνῆς με.

Πρὸς

Πρὸς Τιμόθειον, β. Ἐπιστολῆς Παύλου.

Τένον Τιμόθεε, ἐνδυναμῶ ἐν τῇ χάριτι τῇ ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ
καὶ ἀἠκαστας παρ' ἐμὲ ἔχα πολλῶν μαρτύρων, ταῦτα παρὰ
θεοπιστοῖς ἀνθρώποις, οἵτινες ἱκανοὶ ἔσονται καὶ ἐτέρως διδάξαι.
Σὺ ἐν κακοπάθεισον ὡς καλὸς στρατιώτης Ἰησοῦ Χριστοῦ. Οὐδεὶς
σφραδύομενος ἐμπλέκεται ταῖς τῶ βίῃ πραγματείαις, ἵνα τῶ
σφραπολογῆσαντι ἀρέση. Εὐὸ δὲ καὶ ἀδλῆ τις, εὐ στεφανῶται, εὐ
μὴ νομίμως ἀδλήση. τὸν κοπιῶντα γεωργὸν δεῖ ἀρῶτον τῆ
καρπῶν μεταλαμβάνειν. Νόει ἂ λέγω. δῶν γάρ σοι ὁ Κύριος σὺ
σιν ἐν πᾶσι. Μνημόνευε Ἰησοῦν Χριστὸν ἐργηγεμένον ἐκ νεκρῶν,
ἐκ σπέρματος Δαβίδ, κατὰ τὸ Εὐαγγέλιόν μου, ἐν ᾧ κακοπαθῶ
μέχρι δεσμῶν, ὡς κακῆργος. ἀλλ' ὁ λόγος τῶ Θεοῦ εὐ δέδεται. διὰ
τῶ πάντα ὑπομῶν ἔχα τῆς ἐκλεκτῆς, ἵνα καὶ αὐτοὶ σωτηρίας τύ-
χῃσι, πῆς ἐν Χριστῶ Ἰησοῦ, μετὰ δόξης αἰωνίς.

Ἀλληλέια, ἦχος, δ.

Δίκαιος ὡς φοῖνιξ ἀνθήσει.

Στίχ.

Περυτρυμῶς ἐν τῶ οἴκῳ Κυρίου.

Εὐαγγέλιον, ἐκ τῶ κατὰ Ἰωάννῳ.

Εἶπεν ὁ Κύριος ποῖς ἐαυτῶ Μαθηταῖς ταῦτα ἐπέλομαι ὑμῖν,
ἵνα ἀγαπᾶτε ἀλλήλους. Εἰ ὁ Κόσμος ὑμᾶς μισεῖ, γινώσκετε,
ὅτι ἐμὲ ἀρῶτον ὑμῶν μεμίσηκεν. Εἰ ἐκ τῶ Κόσμου ἦτε, ὁ Κόσμος
ἀντὶ τοῦ ἰδίου ἐφίλει. ὅτι δὲ ἐκ τῶ Κόσμου ἐκ ἐστέ, ἀλλ' ἐγὼ ἐξελε-
ξάμην ὑμᾶς ἐκ τῶ Κόσμου, ἔχα τῶ μισεῖ ὑμᾶς ὁ Κόσμος. Μνη-
μονόετε τῶ λόγῳ, ᾧ ἐγὼ εἶπον ὑμῖν. ἐκ ἐστὶ δέλος μείζων τοῦ
Κυρίου αὐτῶ, εὐδὲ ἀπόστολος μείζων τῶ πέμψαντος αὐτόν. Εἰ ἐμὲ
ἐδῶξαν, καὶ ὑμᾶς διώξουσιν. Εἰ τὸν λόγον μου ἐπῆρσαν, καὶ τὸν ὑ-
μέτερον τηρήσουσιν. Ἀλλὰ ταῦτα πάντα ποιήσουσιν ὑμῖν ἔχα τὸ ὄνο-
μά μου, ὅτι ἐκ οἴδασι τὸν πέμψαντά με. Εἰ μὴ ἦλθον, καὶ ἐλά-
λησα αὐτοῖς, ἀμαρτίαν ἐκ εἶχον. νῦν δὲ ἀπόφασι ἐκ ἔχουσι πε-
ρὶ πῆς ἀμαρτίας αὐτῶν. Οἱ ἐμὲ μισῶν, καὶ τὸν Πατέρα μου μισεῖ.
Εἰ τὰ ἔργα μὴ ἐποίησα ἐν αὐτοῖς, ἀ εὐδεῖς ἄλλος πεποίηκεν, ἀ-
μαρτίαν ἐκ εἶχον. νῦν δὲ καὶ ἐώρακασιν, καὶ μεμίσηκασιν καὶ ἐμὲ, καὶ
τὸν Πατέρα μου. Ἀλλ' ἵνα πληρωθῆ ὁ λόγος ὁ γεγραμμένος ἐν τῶ
νόμῳ αὐτῶν. ὅτι ἐμίσησαν με δωρεάν. Ὅταν δὲ ἔλθῃ ὁ Παρά-
κλη-

κεφ. 15
17

κλη-

κλιτος, ὃν ἐγὼ πέμψω ὑμῖν παρὰ τῆ Πατρὸς, (τὸ Πνεῦμα τῆς ἀληθείας, ὃ παρὰ τῆ Πατρὸς ἐκπορεύεται,) εὐκείνος μαρτυρήσει περὶ ἐμοῦ. Καὶ ὑμεῖς δὲ μαρτυρεῖτε, ὅτι ἀπ' ἀρχῆς μετ' ἐμοῦ ἐστέ. ταῦτα λελάληκα ὑμῖν, ἵνα μὴ σκανδαλιθῆτε. Ἀποσιωγώγως ποιήσουσιν ὑμᾶς· ἀλλ' ἔρχεται ὥρα, ἵνα πᾶς ὁ ἀποκτείνων ὑμᾶς, δόξην λαβείων προσφέρειν τῷ Θεῷ.

Κοινωνικόν. Εἰς μνημόσίων αἰώνιον.

Μεγαλενάριον τοῦ Ἁγίου Νικολάου.

Ἦ ὄν δεῖον ὀπίστην καὶ ἀδελφὴν, καὶ τὸν στεφανίτην, τὸν βληθέντα ἐν τῷ πυρὶ, καὶ τὸν φανέντα, ὃ λάμβανας εἰς τῆ τοίχῳ, Νικόλαον τὸν υἱὸν πιάπτες τιμήσωμεν.

Χ αῖροις τῶν Μαρτύρων ^{ἐλευθ} ἠγαλλουή, χαίροις ἀδενούωντων, καὶ πασχόντων ὁ ἱατρος, χαίροις τῶν θαυμασίων, ὁ ποταμὸς ὁ δεῖος, Νικόλαε ^{προσέμας} ὁ σὺ, ἀξιοδοῦμάστε.

Τ Ε Δ Ο Σ

